

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Anledning af *Deres Kongelige Højheder Kronprinsen og Kronprinsessens Solvbryllupsdag* havde Selskabets anden Vicepræsident, Generalmajor, Chef for Generalstaben *Schroll*, paa Selskabets Vegne den Ære d. 28de Juli at overrække *Deres Kongelige Højheder* en smagfuldt udstyret Adresse af følgende Indhold:

„*Deres Kongelige Højheder!*“

For den aldrig trøttede Interesse, som *Deres Kongelige Højheder* altid have vist det kongelige danske geografiske Selskab, har dette allerede ved tidligere Lejligheder udtrykt sin dybt følte Taknemmelighed, men vover paa denne for *Deres Kongelige Højheder* saa store og betydningsfulde Højtidsdag at frembære den paany med de underdanigste og varmeste Ønsker om Held og Lykke for kommende Aar.“

Hs. *Kongelige Højhed Kronprinsen* paalagde Generalmajor *Schroll* at bringe Selskabet *sin hjerteligste Tak og Hilsen*.

I det fjerde Møde i Vinteren 1893—94 holdt Professor, Dr. phil. *E. Warming* Foredrag om tropisk Agerbrug og tropiske Kulturplanter.

I det femte Møde holdt Politiinspektør *Hertz* fra Birma Foredrag om Land og Folk i Birma og ved den kinesiske Grænse.

I det sjette Møde meddelte Cand. polyt. *F.*

Velschow Rejseminder fra et fleraarigt Ophold paa Korea.

Istedenfor Professor, Dr. phil. *Johnstrup*, der paa Grund af Helbredshensyn har ønsket at fratæde som Medlem af Bestyrelsen, har Raadet valgt Professor, Dr. phil. *E. Warming*, og dette er paa den sidst afholdte Generalforsamling blevet suppleret med Kontorchef i den kongelige grønlandske Handel *C. Ryberg*.

Nogle Bemærkninger til Oplysning om Grønlændernes nuværende Tilstand.

Af *Carl Ryberg*, Kontorchef i den Kongelige grønlandske Handel.

Ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Velstand blandt Befolkningen i Grønland, eller hvorvidt Beboerne af en Boplads ere mere eller mindre velhavende end Beboerne af en anden Boplads, gjør der sig andre Forhold gjældende end i civiliserede Lande. Velstand blandt den indfødte Befolkning i Grønland beregnes ikke efter Besiddelsen af faste Ejendomme, af Landomraader eller kontante Penge, men derimod efter Antallet af Kajaker, Konebaade og Telte samt, for Nordgrønlands Vedkommende, yderligere Isgarn og Slæder med tilhørende Hunde. Hertil maa i den nyere Tid fremdeles medregnes danske Baade (o: Træbaade), som ved enkelte Kolonier og Bopladser helt eller delvis have afløst Konebaadene; vel ere de dyrere at anskaffe og kræve til sine Tider et mere vidtløftigt Eftersyn, men til Gjengjæld ere de

i Længden stærkere og kræve ikke, som Konebaadene, en opsparat Forsyning af 18—22 større Sælskind til Betræk pr. Baad; har der et Aar været Misfangst i et helt Distrikt eller ved enkelte Bopladser, kan Konebaadsejeren let komme i den sørgelige Situation at mangle Skind til Betrækning af sin Baad, der i saa Tilfælde ligger hen som en i Øjeblikket værdiløs Ejendel.

Kajakken er det vigtigste og almindeligste Befordringsmiddel i Grønland; i dette Fartøj gaaer Grønlænderen paa Søfangst og Fiskeri, og det er hans kjæreste Ejendom, hvorfor han ogsaa anvender megen Tid paa dets Pasning og Udstyrelse; kan man end, og desværre ofte med Rette, sige om Grønlænderen, at han er letsindig og ligegyldig i mange Henseender, saa gjælder dog denne Dom som Regel ikke med